

Белешке о сарадницима *Notes on contributors*

Ружица Бајић – магистар филолошких наука. Ради као истраживач-сарадник у Институту за српски језик САНУ. Завршила општу лингвистику на Филолошком факултету у Београду. Недавно одбранила магистарску тезу под називом *Социолингвистички аспекти преференције српској стандардној/црквенословенској језика у својству бојослужбеној језика Српске православне цркве*. Области интересовања: социолингвистика, функционална стилистика (нарочито сакрални стил), општа лингвистика, примењена лингвистика. У коауторству са др Ксенијом Кончаревић објавила рад: *О комуникативним функцијама литургијској дискурса у српском језику у зборнику Коммуникативное поведение славянских народов* (Воронеж 2004).

Дорота Бжозовска (*Dorota Brzozowska*) – доктор лингвистике. Професор и предавач на Катедри за пољску филологију Универзитета у Ополу у Пољској, секретар међународног часописа *Stylistyka*, коју годишње издаје Пољска академија наука и Универзитет у Ополу. Она је аутор књиге *O dowcipach polskich i angielskich. Analiza językowo-kulturowa* [Пољске и енглеске шале. Културолошки и лингвистички аспекти], Опале, 2000, и један од приређивача тома *Swiat humoru* (Свет хумора, који се појавио после конференције у Ополу, 2000.) Провела је годину дана радећи у

Школи за словенске и источно-европске студије на Лондонском универзитету.

Срдан Богосављевић – доктор филолошких наука, професор на Катедри за германистику Филолошког факултета у Београду. Студирао немачку књижевност и психологију на Универзитету државе Илиноис. Докторирао 1983. године са тезом: *German „Literary Travelogues around the Turn of the Century 1890–1914“*. У периоду 1984–1987. радио је као доцент за немачку књижевност на Скопском универзитету. Објавио је низ радова о Хофмансталу, Музилу и експресионистичкој лирици, као и радове о батосу и зеугми.

Ђована Брођи-Беркоф (*Giovanna Brogi-Bercoff*) – доктор филолошких наука, професор на Катедри за славистику на Универзитету у Милану. Студирала славистику на Универзитету у Флоранси. Докторирала са тезом из словенске филологије: *Лејенда о св. Алексеју у Русији*. Бави се компаративним изучавањима историографије ренесансе и барока у културама Далмације, Пољске, Украјине, Русије; бароком у свим словенским и неким западноевропским земљама; функционисањем и типологијом вишејезичке литературе у културама Пољске, Украјине, Русије итд. Објавила велики број радова међу којима су значајнији: *Valori peculiari e generali del Barocco letterario nei paesi slavi. Status*

Стил 2004

quaestionis e problemi aperti (Roma, 1996); „Istorija vo kratce“ *ieroschimona* *Spiridona: opyt issledovanija v kontekste evropejskoj istoriografii xvii v.* (Moskva, 1996); *L'opera storica di Jan Kwiatkiewicz fra tradizione europea e sarmatismo* (Warszawa, 1997); *Stefana Jaworskiego kultura poslkoy, zyczna* (Napoli, 1998); *O jazykovej situacii v Velikom Knjažestve Litovskom i v Rossii (konec xvi–načalo xviii veka)* (Budapest, 1999); *Miti italiani ed europei nella storiografia ucraina tra Seicento e Settecento* (Padova, 2000). Проф. Ђована Брођи-Беркоф објавила је и неколико значајних монографија, од којих је посебно важна: *Królestwo Słowian. Historiografia Renesansu i Baroku w krajach słowiańskich* (Warszawa 1998). Члан је многих међународних научних организација, у којима најчешће врши функцију председника. Од 1998. члан је редакције познатог часописа *Russica Romana*.

Игор Бурханов (*Игорь Бурханов*) – доктор лингвистичких наука, редовни професор на Институту за енглеске студије Универзитета у Жешову (Пољска). Од 1992. године на Универзитету у Жешову држи предавања из семантике и лексикологије, дескриптивне граматике енглеског језика, контрастивне енглеске и пољске граматике, контрастивне анализе и језичке типологије, теорије превода, примењене лингвистике. Држао и сада држи предавања на више пољских универзитета, међу којима треба споменути: Универзитет у Олецком (*Olecko*), Универзитет у Келцу (*Kielce*); држао предавања на Универзитету у Бакуу (Република Азербејџан) итд. Објавио преко 50 научних радова на руском, пољском и енглеском језику. Значајније књиге: *The Systematic Dictionary of English Adjectives*, Baku: Elm, 1980 (in co-authorship with Z. Verdiyeva and I. Kerimzade); *Учебный словарь системы понятий лин-*

гвистической семантики [‘Learner-oriented Dictionary of Concepts of Linguistic Semantics’]. Rzeszów: University Press, 1995; *Lexicography: A Dictionary of Basic Terminology*. Rzeszów: University Press, 1998; *Linguistic Foundations of Ideography: Semantic Analysis and Ideographic Dictionaries*. Rzeszów: University Press, 1999; *Translation: Theoretical Prerequisites*. Rzeszów: University Press, 2003. Области интересовања: теоријска и примењена лингвистика, лингвистичка семантика, лексикологија, контрастивна анализа, језичка типологија, теорија превода.

Андреј Вахтел (*Andrew Wachtel*) – доктор филозофских наука, професор књижевности, научни сарадник *Herman i Beula Pirs Miler Instituta*, шеф Катедре за словенске језике и књижевности и директор Програма за упоредне књижевне студије на *Nortvestern Univerzitetu*. Аутор је разноврсних чланака и књига о руској и јужнословенским књижевностима, култури, друштву. Значајније студије: *Opsesija istorijom: Ruski pisci se suočavaju sa prošlošću* (1994); *Stvaranje nacije, slamanje nacije: Književnost i kulturna politika u Jugoslaviji* (1998); *Petruška: Izvori i konteksti* (1998); *Bitka za detinjstvo: Stvaranje ruskog mita* (1999). Поред научног рада, професор Вахтел је активан и као уредник и преводилац савремене руске и словеначке поезије и прозе. Уредник је познате серије *Nortvestern Univerziti Presa* „Текстови из ослобођене Европе“, где се објављује најзанимљивија савремена поезија и проза из средње и источне Европе. Недавно је основао и Конзорцијум за јужноевропске студије на *Nortvesternu*, чији је и директор.

Мирчета Вемић – доктор географских наука, научни сарадник у Географском институту „Јован Цвијић“ САНУ у Београ-

ду. Аутор је монографије *Теорија значења у картографији* (Београд, 1998) и преко тридесет стручних и научних радова и карата на српском, руском и енглеском језику из области картографије и географије. Ужа сфера научног интересовања: семиотика картографије.

Александер Вилкоњ (*Aleksander Wilkoń*) – доктор филолошких наука, редовни професор Шлеског универзитета у Катовицама (*Uniwersytet Śląski*). Држао предавања на Јагелонском универзитету у Кракову (*Uniwersytet Jagielloński*), на Универзитетима у Нансију (1969–1972) и на Сорбони (*Sorbonne-Paris IV*, 1989–1993). Сада држи предавања као *professore ordinario di filologia slava* (*Universita di Napoli „L'Orientale“*). Објавио преко 200 научних и стручних радова. Значајније књиге: *Nazewnictwo w utworach Stefana Żeromskiego* (1967); *O języku i stylu „Ogniem i mieczem“ Henryka Sienkiewicza – Studia nad tekstem*. Kraków 1976; *Typologia odmian językowych współczesnej polszczyzny*. Katowice 1987; *Język artystyczny. Studia i szkice*. Katowice 1999; *Spójność i struktura tekstu. Wstęp do lingwistyki tekstu*. Kraków 2000; *Z dziejów języka literatury w Polsce*. Katowice 2002; *Dzieje języka artystycznego w Polsce. Język i style baroku*. Kraków 2003. Један је од покретача најзначајнијих стилистичких идеја у Пољској. Уредник је и оснивач серије „*Język artystyczny*“, t. 1–11. Katowice 1979–2002.

Радка Влахова – доктор лингвистичких наука, професор на Катедри за бугарски језик софијског универзитета „Св. Климент Охридски“. Заменик је декана на факултету за словенску филологију од 1999. године. Објавила велики број радова из синтаксе, семантике, прагматике, текстлингвистике, савременог бугарског језика, вербалне комуникације и стилистике.

Марија Војтак (*Maria Wojtak*) – професор Универзитета „Марија Кири-Склодовска“ у Лублину. Области научноистраживачких интересовања: историјска стилистика, стилистика драме, примењена стилистика, генеологија. Аутор књига: *O języku i stylu „Wesela“ Stanisława Wyspiańskiego*, Lublin 1988; *Dialog w komedii polskiej na przykładzie wybranych utworów z XVII i XVIII wieku*, Lublin 1993; *Style literatury (po roku 1956)*, Katowice 2003 [у коауторству са: B. Witosz, E. Sławkowska, A. Skudrzykowa].

Станислав Гајда (*Stanisław Gajda*) – професор Универзитета у Ополу. Поред осталог, аутор је ових књига: *Развој њољске рударске терминологије (Rozwój polskiej terminologii górniczej)*, 1976), *Основи стилистичких истраживања језика науке (Podstawy badań stylistycznych nad językiem naukowym)*, 1982), *Увод у теорију термина (Wprowadzenie do teorii terminu)*, 1990), *Савремени научни њољски – језик или жаргон? (Współczesna polszczyzna naukowa – język czy żargon?)*, 1990). Приредио је поред осталог следеће наслове: *Ономастика. Историја језика. Дијалектологија (Onomastyka. Historia języka. Dialektologia)*, 1991), *Синтеза у словенској стилистици (Synteza w stylistyce słowiańskiej)*, 1991), *Варијација у језику (Wariancja w języku)*, 1991), *Систематизација у стилистици (Systematyzacja pojęć w stylistyce)*, 1992).

Михаил Л. Гаспаров (*Михаил Л. Гаспаров*) – доктор филолошких наука, редовни члан Руске академије наука, редовни члан Академије хуманистичких истраживања, стручњак за област класичне филологије. Правци научног истраживања: верификација, општа поетика, теорија и пракса превођења, латинска поезија, руска поезија (нарочито XX век). Аутор је око 300 радова. Објавио књиге: *Современный*

русский стих: Метрика и ритмика (Москва, 1974); *Очерк истории русского стиха: Метрика, ритмика, рифма, строфика* (Москва, 1984); *Очерк истории европейского стиха* (Москва, 1989); *Storia del verso europeo* (Padova, 1992); *Русские стихи 1890–1925 годов в комментариях: Учеб. пособие для вузов* (Москва, 1993); *Избранные труды*: [В 3 т.] Москва, 1997. Т. 1: *О поэтах*. Т. 2: *О стихах*. Т. 3: *О стихе: Ритмика. Рифма. Строфика. Вероятностная модель стиха. Блок. Пастернак. Маяковский. Стихovedы-стихотворцы; Метр и смысл. Об одном механизме культурной памяти*. Москва, 1999; *Записки и выписки*. Москва, 2000.

Ана Гинтер (*Anna Ginter*) – доктор филологических наук, адъюнкт на Катедри за лингвистику у оквиру Института русистики Университета у Лођу и адъюнкт на Катедри за језичку комуникацију пољске филологије у оквиру Високе хуманистичко-економске школе у Лођу. Области научног интересовања: лингвистика и стилистика, а бави се и транслатолошким истраживањима. Аутор је књиге *Świat za słowami Vladimira Nabokova. Zabawy słowne i ich przekład* (Свет иза речи Владимира Набокова. Игре речи и њихов превод) (2003 – Łódź: Wyd. UŁ).

Тереза Добжињска (*Tereza Dobrzyńska*) – доктор књижевних наука, професор у Институту за књижевност пан. Аутор је више запажених студија, међу којима су најзначајније: *Delimitacja tekstu literackiego* (Warszawa, 1974); *Metafora* (Warszawa, 1984). Редактор је неколико познатих зборника: *Teoria tekstu* (1986); *Studia o tropach I* (1988); *Tekst w kontekście* (1990); *Studia o tropach II* (1992).

Јованка Друговац – доктор књижевних наука, директор Института за македонску књижевност у Скопљу. Аутор је преко 200 огледа, есеја, приказа из македонске и српске књижевности. Учествовала је на преко 30 научних скупова у земљи и иностранству. Учесник је у многобројним научним пројектима; руководилац је пројекта Одељења за 20. век Института за македонску литературу и руководилац Одељења за библиографију и документацију. Од 1999. године члан је Ректорске управе Универзитета „Св. Кирил и Методиј“ у Скопљу, члан је Савета Међународног семинара за македонски језик, литературу и културу. Аутор је многих поговора и приређивач великог броја значајних издања. Сфера научног интересовања: књижевна историја, књижевна критика, есејистика. Објавила је студије: *Књижевното дело на Анџон Панов* (1992), *Књижевното и научно дело на др Томо Смиљанић – Брадина* (1993), *Блесок и њирање (књижевното и научно дело на проф. др Воислава И. Илић)* (1997), *Бајка на живојој (македонската лијераура за деца)* (2000), *Царството на зборот (живојот и делото на Јован Д. Костиовски)* (2001), *Моја земла* (2001), *Домот на соној (живојот и делото на Асен Каваев)* (2004).

Мирослав Дудок (*Miroslav Dudok*) – доктор филолошких наука, професор словачког језика и модерне словенске филологије. Предавао на Универзитету у Новом саду, Београду, Сегедину и Братислави. Сарадник је Лингвистичког института сав у Братислави и Славистичког института пан у Варшави. Аутор је публикација: *Glutinácia textu v slovenčine a srbochorvátčine*, Novi Sad, 1988; *Vývoj slovákistiky*, Novi Sad, 1997; *Úvod do textiky*, Bač. Petrovac, 1998; *Náveje*, Nadlak 2001;

Slovenčina na konci 20. storočia, Bratislava, 1997 (koautor); *Mesto a jeho jazyk*, Bratislava, 2000 (koautor) itd.

Јелена Г. Задворна (*Елена Г. Задворная*) – доктор филолошких наука, професор на Катедри за општу лингвистику Минског државног лингвистичког универзитета. Објавила преко 70 научних радова, а међу њима и монографију *Субјект высказывания и дискурса: человек говорящий и человек мыслящий* (Минск, 2000). Сфера научног интересовања: лингвостилистика и лингвопоетика, лингвопрагматика, анализа дискурса.

Барбара Зандих (*Barbara Sandig*) – доктор лингвистичких наука. Од 1979. године професор је немачког језика на Универзитету *Saarland* у *Saarbrückenu*, Немачка. Објавила је више значајних студија из стилистике, текстуалне лингвистике и лингвистике текстуалних типова, лингвистичке процене, перспективности и фразеологије.

Рајнхард Иблер (*Reinhard Ibler*) – доктор филолошких наука, професор словенских књижевности на Универзитету *Oto fon Grike* у Мајдебургу. Од 1999. године редовни професор за словенску филологију (науку о књижевности) на Филипсовом универзитету у Марбургу. Објавио неколико значајних студија посвећених русистички, западнословенској и јужнословенској филологији. Сфера научног интересовања: руска и чешка књижевност, упоредна историја словенских књижевности, теорија књижевности, типологија и историја књижевних жанрова, поетика циклуса песама.

Светлана Иваненко (*Switlana Iwanenko*) – магистар филолошких наука, доцент на

Катедри за немачку филологију Кијевског националног лингвистичког универзитета (Украјина). Године 1979. завршила Јенски универзитет „Ф. Шилер“ (Немачка), а 1987. године одбранила магистарски рад *Межстилевой жанр 'коммунике' и его лингво-текстовые характеристики (на материале текстов на немецком языке)*. Коаутор је уџбеника *Linguostilistische Textinterpretation* (1998) и аутор монографије *Поліфонія тексту* (1999). Објавила до сада 52 публикације. Предаје стилистику немачког језика и лингвостилистичку интерпретацију текста. Области научног интересовања: лингвистика и стилистика текста, функционална стилистика, социолингвистички аспекти прагматике текста, проблеми превођења.

Алена Јаклова (*Alena Jaklová*) – доцент Педагошког факултета Јужночешког универзитета у Чешким Буђејовицама. Бави се стилистиком, интерпретацијом текста (коаутор је *Комплексне анализе комуникативног процеса и текста – Komplexní analýza komunikačního procesu a textu*, České Budějovice 1987), сленгом, језичком ситуацијом јужночешког региона (уредник зборника *Језик и његов јужночешког региона – Jazyk a řeč jihočeského regionu*, 1–IV, 1992–1995) и изражавањем савремене омладине (аутор монографије *Интердисциплинарна истраживања његове активности омладине – Interdisciplinární výzkum řečové činnosti mládeže*, České Budějovice 1986).

Милан Јелинек (*Milan Jelínek*) – професор Масариковог универзитета у Брну, његов бивши ректор, предаје и на Шлеском универзитету у Опави. Аутор монографије *О језику и стилу новина (O jazyku a stylu novin*, Praha 1957), коаутор у публикацији *О свакодневном чешком језику (O češtině*

493

každodenní, Brno 1984), *Приручна граматика чешког језика* (*Příruční mluvnice češtiny*, Praha 1995) и др. Бави се стилистиком (углавном публицистичким и стручним стилем), систематски ради на ширењу језичке културе и популарисању језика.

Сергеј С. Јермоленко (*Sergii S. Ermolenko*) – кандидат филолошких наука, виши научни сарадник на Одсеку за општу лингвистику Института за лингвистику „А. А. Потебња“ Националне академије наука Украјине. Круг његових научних интересовања чине функционална граматика, лингвосомиотика, упоредноисторијска лингвистика и историјска типологија. Објавио је монографије *Образные средства морфологии*, *Методологические основы новых направлений в мировом языкознании* (коаутор), *Общая лексика германских и балто-славянских языков* (коаутор), *Питання теорії мови в зарубіжному мовознавстві*. Преводиоца је савремене полске поезије (Я. Твардовський, *Треба йти далі, або прогулянка сонечка* – коаутор).

Бохумила Јункова (*Bohumila Junková*) – доктор лингвистичких наука, ради на Педагошком факултету Јихоцеског универзитета у Чешким Буђејовицама. Претежно се бави дисциплинама савременог чешког језика. Објављује радове из области стилистике. Осим књижевноуметничким и научним стилем, бави се углавном и разним аспектима публицистичког стила.

Татјана П. Карпилович (*Tat'yana P. Karpilovich*) – кандидат филолошких наука, доцент на Катедри за лингвистику говора и теорију комуникација Државног лингвистичког универзитета у Минску. Област научног интересовања – стилистика, текст-лингвистика, моделовање говорно-мисаоних процеса. Аутор је више

од 60 научних радова из поменутих области, а међу њима и монографије *Моделирование процесса смысловой компрессии текста: когнитивно-дискурсивный подход* (Минск, 2003).

Радивоје Керовић – доктор филозофије, доцент за Филозофску антропологију и Савремену филозофију на Одсеку филозофије и социологије на Филозофском факултету у Бањој Луци. Активно је учествовао на више научних скупова. Суоснивач је и уредник филозофског часописа *Филозофски јодушњак*. Аутор је књиге *Човјек у средишњу* – Бања Лука/Нови Сад – 2002, и низа научних текстова, од којих су најважнији: *Филозофско искуство и бићак човјека* – Бања Лука – 2001, *Функција филозофског мишљења у технолошкој цивилизацији* – Бања Лука – 2001, *Самореализација човјека и криза одговорности* – Бања Лука – 2002, *Мишљење и егзистенција* – Бања Лука – 2003, *Интеграцијски њокови и очување властитости* – Београд – 2003. Бави се савременом филозофијом, њемачком класичном филозофијом и, посебно, филозофском антропологијом.

Маргарита Н. Кожина (*Margarita N. Kozhina*) – доктор филолошких наука, професор, оснивач пермске школе функционалне стилистике. Објавила око 150 научних радова, а међу њима и уџбеник *Стилистика русского языка* (3. изд. 1994), преведен на кинески језик. Монографије: *Стилистика и некоторые ее категории* (*К постановке вопроса*), Пермь, 1961; *О понятии стиля и месте языка художественной литературы среди функциональных стилей*, Пермь, 1962; *О специфике художественной и научной речи в аспекте функциональной стилистики*, Пермь, 1966; *К основаниям функциональной сти-*

листики, Пермь, 1968; *О речевой системности научного стиля сравнительно с некоторыми другими*, Пермь, 1972; *Стилистика русского языка*, Москва, 1977 (2. изд. 1983, 3. изд. 1994); *О диалогичности письменной научной речи*, Пермь, 1986; *Очерки истории научного стиля русского литературного языка XVIII–XX в.*, Пермь, 1994 (Введение, I разд.: гл. 1–4; II разд.: гл. 1–2; III разд.: гл. 1, 2, 5); 1996 (Введение, гл. 1–3); 1998 (гл. 1, 6, 8, 9, 10, 14).

Мурат К. Корнајев (*Мурат К. Корнаев*) – апсолвент Псковског педагошког факултета, студент друге године на Одсеку за руску филологију Педагошке академије у Кракову.

Ђуро Коруга – доктор наука из области биомедицинског инжењерства, редовни професор Машинског факултета у Београду, где предаје биоаутоматiku на редовним студијама и основе биомедицинског инжењерства, као и информационе технологије на последипломским студијама. Првенствено се бави истраживањем биолошких система за потребе технике и развоја нових материјала, апарата и уређаја за потребе медицине. Аутор је две књиге и коаутор шест књига. Са четворицом америчких научника објавио је прву књигу из области фулерена (новог типа органских угљоводоничних једињења) и нанотехнологија у издању познате издавачке куће *Elsevier*. Објавио је око осамдесет научних радова, од чега је преко шездесет у међународним часописима. Био је гостујући професор у Јапану (*Cho University, Tokyo Institute of Technology, Tsukuba Science City* и *IKEN Institut*) и САД (*Wayne State University* и *University of Arizona*). Држао је пленарна предавања на неколико међународних конференција и био председавајући Међународне конференције

из области нанотехнологија у Грчкој 2002. године. Експерт је за област биомедицинског инжењерства, информационих технологија и нанотехнологија.

Љиљана Костић – асистент приправник на Учитељском факултету у Ужицу на предметима српски језик, књижевност и књижевност за децу. Постдипломац на групи за Српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Тема магистарског рада: *Љубомир Стојановић и обнова србистике*.

Марија П. Котјурова (*Мария П. Котюрова*) – доктор филолошких наука, професор, шеф Катедре за руски језик и стилистику Државног универзитета у Перму. Сфера научног интересовања: научни функционални стил. Монографија: *Об екстралингвистических основаниях смысловой структуры научного текста (функциональностилистический аспект)*, Красноярск, 1988.

Михаил Кристек (*Michal Kristek*) – магистар филологије, предавач на Одсеку за чешки језик Факултета уметности на Масариковом универзитету у Брну. Област научног интересовања: стилистика и реторика, посебно са синхронијског аспекта, такође истражује стил *Karel Poláček*, једног од истакнутих чешких писаца између два рата. Поред студија и чланака објављених у научним часописима, био је присутан и као члан тима *Argumentace a umění komunikovat (Аргументација и уметност комуникације)*, 1999) и *Encyklopedický slovník češtiny (Енциклопедија чешког језика)*, 2002).

Ирина П. Кудреватих (*Ирина П. Кудреватых*) – доктор филолошких наука, доцент на Катедри за теорију и историју језика

495

Факултета за руску филологију Белоруског државног педагошког универзитета „М. Танка“. Сфера научног интересовања: књижевна стилистика, текстлингвистика, реторика, култура говора. Монографије: *Стилистическая роль синтаксических единиц (блоков информации) в структуре художественного текста* (Минск, 2001); *Лингвистический анализ художественного текста* (Минск, 1996); *Риторика. Учебное пособие* (Минск, 1997).

Александра Лончар – постдипломац, магистрант групе за науку о језику Филолошког факултета у Београду. Тема магистарског рада: *Фонетско-фонолошке вредности рефлекса дуојо јатја у ијекавици*. Ради на Филозофском факултету у Нишу као асистент приправник за фонологију и акцентологију.

Горан Максимовић – доктор књижевних наука, ванредни професор за Српску књижевност 18. и 19. века (Српски предромантизам, Српски романтизам, Српски реализам). На Филозофском факултету на Палама Универзитета Републике Српске у Српском Сарајеву од школске 1997/98. године ради као професор по позиву за Српску књижевност 18. и 19. вијека (Српски рационализам и романтизам, Српски реализам). На последипломском студију (смер Наука о књижевности) Филозофског факултета у Новом Саду у школској 2002/2003. години држао је курс *Комедија и комично у српској књижевности 19. века*. Од јануара 2002. године је продекан Филозофског факултета у Нишу, те главни и одговорни уредник и руководиоца издавачке делатности на истом факултету. Био је главни и одговорни уредник у ип „Зорграф“ из Ниша (1998–2000), био члан уредништва часописа *Градина* (1997–2000), а од 2002. године је покретач и заменик глав-

ног уредника књижевног часописа *Слава* у Нишу. Поред тога, налази се у редакцијама часописа: *Књижевни листи* (од 1999. године), *Бдење* (од 2002. године), *Нова Зора* (од 2004. године). У научној и стручној периодици, зборницима радова са научних скупова, те у књижевним часописима публиковао је више од 170 студија, огледа, расправа и критика. Објавио је пет ауторских књига: *Умјетности приповиједања Бранислава Нушића* (1995), *Маија Сремчевој смијеха* (1998), *Домановићев смијех* (2000), *Српске књижевне теме* (2002), *Тријумф смијеха – Комично у српској умјетничкој прози од Доситеја Обрадовића до Петра Кочића* (2003). Саставио две антологије и приредио преко десет књига за штампу.

Зенон Ожуг (*Zenon Ożóg*) – адјункт у Институту за пољску филологију Универзитета у Жешову. Изводи наставу из следећих предмета: Поетика, Анализа и интерпретација књижевног дела, Пољска књижевност XX века, Методологија истраживања у области науке о књижевности и др. Докторску дисертацију одбранио 1993. године. Бави се пре свега савременом пољском књижевношћу са аспекта књижевне стилистике, теорије и историје књижевности. Аутор је 38 чланака из науке о књижевности, 14 рецензија и уредник 10 зборника научних радова и алманаха поетских дела. Објавио монографију *Romantycy czasu wojny. Tradycja romantyczna w poezji Krzysztofa Kamila Baczyńskiego oraz poetów „Sztuki i Narodu“* (2002). При крају је са изработом монографије на тему поетске молитве. Дугогодишњи је уредник у књижевном часопису *Fraza*.

Ивона Папај (*Iwona Papaj*) – постдипломац, сарадник Педагошке академије у Кракову. Објавила неколико чланака, од којих

су два посебно интересантна: *Elementy języka kobiecego w polskich przekładach utworów Iwana Turgieniewa, Obraz demona i demonizmu w oryginale i przekładzie poematu Michała Lermontowa*.

Владимир Патраш (*Vladimir Patráš*) – доктор филолошких наука, лингвиста – словакофил, професор на Универзитету Матеја Бела у Банској Бистрици. У свом истраживању, педагошким задацима и објављеним радовима пажњу обраћа на језичку комуникацију са социolingвистичког становишта. Коаутор је у две студије, 20 уџбеника за основну школу, око 50 радова објављених у Словачкој и иностранству. Учествовао на 45 конференција у земљи и иностранству. Његов рад је усредсређен на функцију језичке комуникације у друштву, језик и комуникациону културу у области јавних масовних медија и у политичкој комуникацији, на истраживању у области говорног облика језика у градовима и у (интересним и професионалним) микродруштвима. Бави се и питањима стила, реторике, менаџерске комуникације и комуникационе технологије у настави.

Иво Поспишил (*Ivo Pospíšil*) – доктор наука, професор, шеф Катедре за славистику Филозофског факултета Масариковог универзитета у Брну. Сфера научног интересовања: теорија књижевности, генеалогичка и компаративистика, теорија словенских књижевности, теорија романа. Објавио монографије: *Ruská románová kronika (Příspěvek k historii a teorii žánru)*, Brno, 1983; *Labyrint kroniky. Pokus o teoretické vymezení žánru*, Brno, 1986; *Основные понятия теории литературы*, Praha, 1986 и др.

Дина М. Поцепња (*Дина М. Поцепня*) – доктор филолошких наука, професор на Катедри за руски језик Санкт-Петер-

буршког државног универзитета. Главна сфера научног интересовања – књижевна стилистика.

Тетјана В. Радзијевска (*Тетяна В. Радзијевска*) – доктор филолошких наука, виши научни сарадник у Институту за лингвистику „А. А. Потебња“ Националне академије наука Украјине. Ради као водећи научни сарадник одсека за општу лингвистику. Објавила око 60 радова, међу којима монографију *Текст як засіб комунікації* (Київ, 1993) и поглавље *Текстова комунікація. Текстообразование у колективној монографіји Комунікація, модальність, дейксис* (Москва, 1992). Сфера научног интересовања: текстлингвистика, функционална стилистика, анализа дискурса, семантика, синтакса, прагматика, теорија говорних жанрова, социolingвистички аспекти прагматике текста.

Лариса Раздобудко-Човић – доктор филолошких наука, ванредни професор на Катедри за руски језик и књижевност Филозофског факултета у Приштини (Косовска Митровица). Држи курсеве Увод у славистику и Руски језик III. Објавила преко 70 научних и стручних радова и расправа. Учествовала на преко 50 међународних научних скупова. Превела неколико књига са српског на руски језик. Преводи савремену српску лирику и драме. Објавила је књиге: *Руско-српска компаративна истраживања* (Београд: Vedes, 2001, 212 стр.), *Семантика и прагматикизма у српском и руском језику* (Београд: Vedes, 2002, 400), *Љубишина „Бисерница“* (Будва: Медитеран, 2003, 183 стр.). У припреми је књига *Културолошко-стилистичка компаративна истраживања*.

Милоје М. Ракочевић – доктор хемијских наука, редовни професор на Одсеку за

хемију Природно-математичког факултета у Нишу, где предаје методологију, филозофију и историју природних наука. По позиву предаје и на постдипломским студијама у Центру за молекуларне машине Машинског факултета у Београду (теорију генетског кода и информациону биологију). Првенствено се бави истраживањима могуће егзистенције универзалног кода природе на примерима генетског кода и хемијског кода (периодног система хемијских елемената), а затим и на примерима дела класика књижевности (Хомер, Данте, Шекспир, Гете, Пушкин, Његош, Толстој...) (радови објављени у часопису *Књижевности*, *Српски књижевни гласник* и др.). Објавио је и неколико монографија: *Генетичке информације* (Стручна књига, Београд, 1988), *Гени, молекули, језик* (Научна књига, Београд, 1988), *Logic of the genetic code* (Научна књига, Београд, 1994), *Genetic code as a unique system* (СКЦ, Ниш, 1997), *Њеџишев исконски логос I и II* (Интерпрес, Београд, I – 2000 и II – 2003). Објавио је и већи број научних радова у домаћим и међународним часописима (*Journal of theoretical biology*; *Biosystems*; *Bulletin of mathematical biology*). Експерт је за област генетске биохемије и опште хемије на националном нивоу, као и за област „иницијалне генетичке информације“ при интернационалној Фондацији *Origin-of-life* (Meryland, USA).

Елжбјета Сјерославска (*Elżbieta Sierosławska*) – стекла високо немачко образовање 1988. године. Докторирала у јулу 2002. године. Предмет њене докторске тезе је необичност превођења текстова за позорницу. Објављене књиге: *Учбеник немачког језика за сџугентіе* (1991). Објављени радови: *Wesen und Funktion der Modalitaetsverben*, у: *Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Pedago-*

gicznej w Rzeszowie, Rzeszyw 1996; *Превог у ојери*, уз: *Десејти сасїанак њољских ѡреводилица у Кракову* (2003). Написала је неколико чланака који су у штампи.

Даниела Сланчова (*Daniela Slančová*) – доктор филолошких наука, професор словачког језика на Катедри словачког језика и књижевности Универзитета у Прешову. Одбранила је кандидатску тезу на словачком језику и књижевности и енглеском језику и књижевности на Универзитету у Прешову. Докторирала је на Универзитету „Јан Амос Коменски“ у Братислави са темом „Језичке и стилистичке карактеристике есеја и есејистичког стила“ (1983). Поље научног интересовања: стилистика, социалингвистика, лингвистичка библиографија, дечији говор. Објавила је три књиге: *Практична стилистика* (*Praktická stylistika*, 1994, 1996), *Основи ѡпрактичне реџорике* (*Základy praktickej rétoriky*, 2001), *Говор ауџора и љубави* (*Reč autority a lásky*, 1999). Аутор је више од 60 научних студија, као и мноштва рецензија и популарних чланака. Радила је као лектор на Универзитету *John Carroll* у Кливенду, *Ohio*, САД. итд.

Ирина Н. Софронова (*Ирина Н. Софронова*) – кандидат филолошких наука, доцент на Катедри за општу лингвистику Државног лингвистичког универзитета у Минску. Област научног интересовања: стилистика текста, социалингвистика, гендер лингвистика. Аутор је више од 40 радова из поменутих области.

Андреј Стојановић – доктор филолошких наука, професор Универзитета у Београду. Објавио је преко 100 радова из области примењене лингвистике и методике наставе страних језика, синтаксе и

функционалне стилистике. Ужа сфера научног интересовања: научни функционални стил српског и руског језика.

Замир К. Тарланов (*Замир К. Тарланов*) – доктор филолошких наука, професор, шеф Катедре за руски језик Петрозаводског државног универзитета. Носилац титуле „Заслужан научник“ Руске Федерације, члан Савета за руски језик при Влади Руске Федерације. Објавио је преко 200 радова из руског језика и његове историје, језика лепе књижевности, фолклора, опште лингвистике и кавказологије. Монографије: *Сравнительный синтаксис жанров русского фольклора* (Петрозаводск, 1981); *Очерки по синтаксису русских пословиц* (Ленинград, 1982); *Поэтика слова* (Петрозаводск, 1983); *Язык и культура* (Петрозаводск, 1984); *От слова – к образу* (Петрозаводск, 1988); *Язык. Этнос. Время* (Петрозаводск, 1993); *Агулы: Их язык и история* (Петрозаводск, 1994); *Методы и принципы лингвистического анализа* (Петрозаводск, 1995); *Основные тенденции в динамике синтаксиса простого предложения в русском языке XI–XVII веков* (Санкт-Петербург, 1998); *Русские пословицы: Синтаксис и поэтика* (Петрозаводск, 1999); *Становление типологии русского предложения в ее отношении к этнофилософии* (Петрозаводск, 1999); *Герои и география русских былин и „Калевалы“* (Петрозаводск, 2002). Уредник 14 научних зборника из области језика фолклора и историјске стилистике.

Мирослав Топић – виши лектор Филолошког факултета у пензији, историчар књижевности, версолог, компаративиста, преводилац с пољског и руског. Бави се историјом пољско-српских књижевних веза, компаративним студијама словенског стиха и словенског фолклора. Аутор

је више десетина радова из ових области, као и књиге *Пољски мојиви и риймови у ѿранскрийцији Десанке Максимовић* (2001, у коауторству са П. Буњаком).

Гај Расел Тор (*Guy Russell Torr*) – ради на Универзитету Јагелониан у Кракову у Пољској, где је виши лектор енглеског језика на универзитетском *Studium doskonalenia językowego*. Проучава стваралаштво Чехова, бави се превођењем хумора. Неколико година је сарађивао са Универзитетом у *Łódźu* у Пољској на петотомном лексикону руске мисли *Игеје у Русији*.

Бранко Тошовић – доктор филозофских наука, професор за словенску лингвистику у Институту за славистику Универзитета у Грацу. У два наврата био лектор српскохрватског језика на мгу (1985–1989, 1992–1993). Школске 1992/1993. године радио као водећи научни сарадник Института за лингвистику Руске академије наука и научни сарадник Института за руски језик „А. С. Пушкин“. Од 1993. био гостујући професор у Институту за славистику Универзитета у Манхајму (1995. и на Универзитету у Лајпцигу). Као гостујући професор држао предавања у Москви, Познању, Варшави, Братислави, Ловену, Тартуу, Загребу, Задру и Великом Трнову. Објавио више од 200 научних и стручних радова, од тога 19 монографија и посебних издања. Превео је неколико књига и низ чланака. Учествовао је на великом броју научних скупова. Уређивао је часописе „Славист“ и „Призма“ (које је сам покренуо). Био у два мандата председник Одсека за славистику у Сарајеву и у једном мандату директор Института за славистику у Грацу (1996–1999). Био је члан Председништва МАПРЈАЛ-а, председник Славистичког друштва БиХ и председник Друштва за примијењену лингвистику

499

БиХ. Члан је издавачког савета часописа „Стилистика“ Пољске академије наука. Објавио више монографија, посебних издања: *Морфологија савременог руског језика* (Сарајево, 1980); *Правовис руског језика у поређењу са њавовисом српскохрватског језика* (Сарајево, 1980); *Стилистика савременог руског језика* (Сарајево, 1981); *Функционални стиллови* (Сарајево: 1988); *Руска драматика у поређењу са српскохрватском* (Сарајево, 1988); *Српскохрватски језик* (Гдањск: 1992); *Стилистика илаіола* (Вупертал, 1995); *Глагољный категориал* (Грац – Опеле); *Корелациона драматика. Пројекционал* (Graz).

Наталија А. Фатејева (Наталия А. Фатеева) – доктор филолошких наука, водећи научни сарадник у Институту за руски језик „В. В. Виноградов“ РАН, сектор за стилистику и језик лепе књижевности. Радилa и као професор на Државној академији словенске културе, где је држала предавања из семиотике књижевности, текстлингвистике, лингвистичке анализе белетристичког текста. Има преко 70 објављених радова из области лингвистичке поетике, семиотике, текстлингвистике, историје руске авангарде и постмодернистичке естетике. Монографија: *Контрапункт интертекстуалности или Интертекст в мире текста* (2000).

Јан Финдра (Ján Findra) – доктор наука, редовни професор словачког језика на Факултету хуманистичких наука Матеја Бела у Банској Бистрици, где је био и први ректор овог универзитета. Од 1993. до 2000. био је канцелар председника Словачке Републике. Сфера научног интересовања: стилистика, комуникологија, реторика, поетика, теорија текста, проучавање уметничког говора, језичка култура, ди-

дактика словачког језика. Објавио је дванаест монографија и преко 250 научних и стручних радова. Најзначајнија дела: *Rozbor štýlu prózy* (Анализа стила прозе) (1971), *Odsek ako prvok epickéj štruktúry* (Параграф као елемент епске структуре) (1973), *Umenie prednesu* (Уметност рецитовања) (1974, 1978), *Slovník literárnovedných termínov* (Речник књижевних термина) (1979, 1983), *Stavba a prednes rečníckeho prejavu* (Структура и интерпретација говорничког текста) (1989), *Jazyk, reč, človek* (Језик, говор, човек) (1998).

Јана Хофманова (Jana Hoffmannová) – научни сарадник Института за чешки језик Академије наука ЧР. Бави се стилистиком, лингвистиком текста, прагмалингвистиком, теоријом и анализом дијалога. Аутор је монографија *Семантички и драматички аспекти кохеренције текста* (*Sémantické a pragmatické aspekty koherence textu*, Praha 1983), *Стилистика и...* (*Stylistika a...*, Praha 1997). Коаутор је у монографијама: *Говорни чешки језик у аутентичним текстовима* (*Mluvená čeština v autentických textech*, Praha 1992), *Појавља о дијалогу* (*Kapitoly o dialogu*, Praha 1994), *Дијалоги у настави чешког* (*Dialog v hodinách češtiny – 1–2*, Praha 1996; 1998), *Дијалоги у чешком језику* (*Dialog v češtině*, München 1999), *Конверзација у чешком језику* (*Konverzace v češtině*, Praha 1999).

Милосав Ж. Чаркић – доктор филозофских наука, научни саветник у Институту за српски језик САНУ у Београду, професор Филозофског факултета у Нишу за предмет *Општа лингвистика* на Одсеку за српски језик и књижевност. Учествовао је на преко 50 међународних скупова и конгреса на простору свих словенских и неколико западноевропских земаља. Објавио је преко стотину стручних и научних

радова. Један број штампан је у страним часописима и зборницима на српском, руском, украјинском, пољском и енглеском језику. Монографије: *Фоника сѣиха* (Београд, 1992); *Фоносѣилисѣика сѣиха* (Београд, 1995); *Појмовник риме* – са примерима из српске поезије (Београд – Бањалука, 2001); *Увод у сѣилисѣику* (Београд, 2002). Члан је редакције два међународна часописа: *Stylistyka*, који излази у Пољској, и *Studia methodologica* у Украјини. Члан је *Свеѣске оріанізації діјалекѣолоіа и ієолінівісѣіа* са седиштем у сР Немачкој; члан *Међународної комісії слависѣіа* са седиштем у Чешкој Републици. Ужа сфера научног интересовања: књижевно-уметнички стил српског језика.

Бранимир Човић – доктор филолошких наука, редовни професор на Филозофском факултету у Новом Саду. Члан је Удружења књижевника Србије, Удружења књижевних преводилаца Србије, стални члан-сарадник Матице српске у Новом Саду и Института за светску књижевност у Москви. Уредник библиотеке „Компаратистика“ у Издавачкој кући „Ведес“ из Београда. Дугогодишњи је руководиоца факултетских научних пројеката (вишегодишњих и једногодишњих – од знача-

ја за развој научних дисциплина) Министарства за науку, технологије и развој Републике Србије. Учествовао на 80-так међународних научних скупова. Објавио до сада преко стотину студија и расправа. Објављене монографије: *Умејносѣи іревођења или занай* (1986), *Поеѣйска слика* (1989), *Сѣил исѣоријске ірозе А. Н. Толсѣоја* (1991), *Поеѣика књижевноі іревођења* (1994), *Сеоде Милоша Црњанскоі у конѣексѣу модерної рускоі исѣоријскоі романа* (2001). У припреми: *Основе нараѣолоііје, Њеіош и Руси, Рана ars poetica* Максима Горкоі.

Тадеуш Шчербовски (*Tadeusz Szčerbow-ski*) – доктор филолошких наука, професор Краковске педагошке академије. Важнији радови: *O grach językowych w tekstach polskiego i rosyjskiego kabaretu lat osiemdziesiątych* (Kraków, 1994); *Gry językowe w przekładach „Ulissesa” Jamesa Joyce’a* (Kraków, 1998); *Anna Livia Plurabelle po polsku. Finnegans Wake Jamesa Joyce’a* ks. I, rozdz. 8 (Kraków, 2000); *Słownictwo kiriwiny z dzieła Bronisława Malinowskiego ułożone jako leksykon kiriwińsko-polski i polsko-kiriwiński według pomysłu Krystyny Pisarkowej*. – In: *Językoznawstwo Bronisława Malinowskiego*. – Kraków: Universitas. – S. 103–417.

501